

Димчо Дебелянов

Когато вишните цъфтяха...

Когато вишните цъфтяха,
от нежний мирис упоен,
под тях почивах и ветрецът
прах цветен сипеше над мен.

Днес пак отидох, но крила си
над тях простряла бе смъртта
и не с прах вятрът ме поръси,
а с жълти сгърчени листа.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6118>]